

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1380/2021
23.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа ..., СПИ ..., коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 525/21 од 18.03.2021. године, у седници одржаној 23.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 525/21 од 18.03.2021. године, у преиначујућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 9/20 од 29.10.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му за период од 08.11.2014. до 08.11.2017. године на име мање исплаћене зараде по основу додатка на плату за рад ноћу плати укупан износ од 2.273,42 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе означено у том ставу изреке. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 14.387,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 525/21 од 18.03.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му исплати на име ноћног рада за период од 08.11.2014. године закључно са 30.04.2016. године, износ од 1.047,83 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе како је то означено у том ставу изреке првостепене пресуде. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог, као и ставу другом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име ноћног рада за период од 01.05.2016. до 08.11.2017. године исплати укупан износ од

1.225,61 динар са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе означене у том ставу изреке. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 10.028,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у преиначујућем делу, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), испитао је побијану пресуду на основу члана 408. тог закона и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је у спорном периоду као полицијски службеник запослен у Полицијској управи у ..., Саобраћајна полицијска испостава остварио часове ноћног рада које му тужена није исплатила у висини утврђеној вештачењем. Тужилац је у спорном периоду радио по сменама и у карнету је уписан тачан број сати рада ноћу. Решењем тужене од 15.05.2016. године тужиоцу је утврђен укупан коефицијент за обрачун плате од 1,744 у којем је између осталог садржан и коефицијент нередовности у раду у висини од 0,145.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев у целини, налазећи да је тужена евидентирала сате ноћног рада тужиоцу и обрачунавала накнаду плате али у мањем износу од прописаног, јер кроз основну плату није вредновала рад ноћу.

Другостепени суд је делимично преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев за исплату разлике накнаде зараде за рад ноћу од маја 2016. до 08.11.2017. године, налазећи да је тужиоцу од 01.05.2016. године тужена вршила обрачун и исплату плате по решењу од 15.05.2016. године, којим је рад ноћу вреднован кроз коефицијент нередовности у висини од 0,145.

По оцени Врховног касационог суда становиште другостепеног суда је правилно.

Према члану 184. Закона о полицији („Службени гласник РС“ број 6/16 који је ступио на снагу 05.02.2016. године), запослени у Министарству остварују право на плату, увећану плату, накнаду плате, накнаду трошкова и друга примања у складу са овим законом (став 1.), при чему се права из става 1. овог члана као и структура плате и коефицијената плате утврђују посебним актом Владе (став 2.), а плата запосленог у Министарству се састоји од основне плате и увећане плате (став 3.). По члану 185. став 5. истог закона коефицијент плате састоји се из збира основних и додатних коефицијената, док према члану 187. став 1. тачка 1, полицијски службеник остварује

право на увећану плату у висини утврђеној овим законом и то за рад ноћу – за сваки сат рада у висини 28,6% вредности радног сата основне плате, ако такав рад није вреднован при утврђивању основне плате. По члану 12. Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Службени гласник РС“ број 22/15 и 70/15), полицијски службеник има право на додатак на плату за рад ноћу (од 22,00 часа до 06,00 часова наредног дана) – 28,6% од основне плате.

Имајући у виду наведено, правилно је становиште другостепеног суда да тужилац нема право на увећање плате у смислу члана 187. став 1. тачка 1. Закона о полицији. Процент увећања плате по основу рада ноћу (28,6%) јесте предвиђен наведеним чланом Закона о полицији, као и чланом 12. Посебног колективног уговора за полицијске службенике, али је намењен запосленима који раде на пословима на којима рад ноћу није вреднован при утврђивању основне плате, односно који свој рад обављају у редовном радном времену и немају нередовности у раду. У конкретном случају тужиоцу је рад ноћу вреднован кроз коефицијент за обрачун плате (који садржи и коефицијент нередовности, јер тужилац има нередовност у раду) при вредновању послова радног места и исплаћује му се за сваки месец, па тужилац не може захтевати проценат увећања предвиђен за рад ноћу који се обавља повремено. Зато су неосновани ревизијски наводи тужиоца о погрешној примени материјалног права.

На основу члана 414. став 1. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић